

ROZJÍMÁNÍ NA PRVNÍ SOBOTU V LISTOPADU 2022

MODLITBA PÁNA JEŽÍŠE V GETSEMANECH

Bud' zdráva, Boží matko, snoubenko Ducha Svatého. Dnes, jako každou první sobotu měsíce přicházím, abych odpověděl, Panno Maria, na Tvoji výzvu a obětoval modlitbu zadostiučinění za urážky a rouhání, jimiž zraňujeme Tvoje Neposkvrněné Srdce. Dnes mě, Matko, vedeš na Olivovou horu. Chceš, abych spolu s Tebou provázel Pána Ježíše v hodinách umírání a utrpení v Getsemanech. Víím, Maria, že právě tato meditace může ještě víc otevřít moje srdce touze po věčnosti, modlitbě zadostiučinění, modlitbě za ubohé hříšníky, aby žádná duše nedošla k věčnému zatracení.

Kdysi Pán Ježíš řekl jedné z mystických duší, že utrpení v Getsemanech pro něj bylo mnohem těžší než hodiny utrpení, ke kterým došlo po Getsemanech. Panno Maria, Ty jsi u Ježíše v Getsemanech tělesně nebyla, ale byla jsi s Ním duchem a ve svém Srdci jsi prožívala Jeho utrpení. Evangelisté se snažili aspoň trochu nám přiblížit a popsat dobu této bolestné modlitby na Olivové hoře. Takto to činí sv. Matouš: Potom s nimi šel Ježíš na venkovský dvorec zvaný Getsemany a řekl učedníkům: „Poseďte tady, zatímco se půjdu tamhle pomodlit.“ Petra a dva Zebedeovy syny vzal s sebou. Pak se ho zmocnil smutek a úzkost. Řekl jim: „Má duše je smutná až k smrti, zůstaňte zde a bděte se mnou!“ Trochu poodešel, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, jestliže je to možné, ať mě mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ Potom se vrátil k učedníkům a našel je, jak spí. Řekl Petrovi: „To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.“ Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, nemůže-li mě (tento kalich) minout a musím ho vypít, ať se stane tvá vůle.“ Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči. Nechal je, opět odešel a modlil se potřetí stejnými slovy. Potom se vrátil k učedníkům a řekl jim: „Jen spěte a odpočívajte dál! – Už je tady ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaňte, půjdeme! Hle, už je tady můj zrádce.“ (Mt 26, 36-46).

Matko moje, vezmi mě za ruku a doved' mě na místo, ve kterém jsi prožívala dobu

Ježíšovy modlitby na Olivové hoře. Kde to bylo? Některé zprávy říkají, že jsi tehdy pravděpodobně pobývala v Jeruzalémě v domě matky sv. Marka. Modlila ses, Panno Maria, Srdcem jsi cítila úzkost a Ježíšovo umírání, a účastnila ses ho. Co jsi cítila, Maria, když jsi viděla Ježíše tak strašně zmučeného, prožívajícího smrtelnou úzkost a smutek ...

Bolestná Matko, celé tajemství Tvého utrpení spolu s Ježíšem je skryto ve tmě mlčení. Proč? Snad proto, že vždy staviš Ježíše do středu? Snad proto, že když poznáváme Ježíšovo utrpení, poznáváme také Tvoje utrpení, Matko spolutrpicí s Ježíšem. Ty jsi nejvíc ze všech bytostí milovala Pána Ježíše, proto jsi také měla největší účast na Jeho utrpení. Nikdo nikdy nebude tak spojen s trpícím Ježíšem, jako jsi byla Ty. Proto si mohu být jistý, že když rozjímám Ježíšovo utrpení, vidím také Tvoje utrpení, moje Bolestná Matko.

Zde začíná nejstrašnější noc v životě Spasitele a Jeho Matky – noc Getseman. Maria, myslela jsi této noci na jinou noc, noc Ježíšova narození? Ona noc, noc narození, přinesla tolik radosti a naděje! Ozářila svět světlem Božího Syna. Ale noc Getseman vypadá úplně jinak. Zdá se být dobou vlády temnoty hříchu a noci smrti. Prožívala jsi, Maria, že noc Getseman, je také nocí narození? Narození v bolesti a utrpení ... Ježíš spolu s Tebou nás „rodí“ do věčného života s Bohem. Ta noc v Getsemanech bude trvat několik hodin, přinese tolik utrpení, ale zároveň zjevuje moc nekonečné Lásky. Aby nás Boží Syn spasil, ponížil se a přijal lidskou přirozenost. V noci umírání v Getsemanech Ježíš dovoluje, aby tato naše slabá lidská přirozenost vyjevila celou svoji slabost. Ježíš na sebe bere a v sobě prožívá veškerý lidský strach spojený s utrpením a smrtí. Ježíš se podrobuje lidské přirozenosti a prožívá takové utrpení vnitřní úzkosti, až se potí krví. Podle vědců je možné, aby se člověk potil krví, ale jen tehdy, kdy jeho vnitřní utrpení je nepopsatelné, kdy utrpení ducha a psychiky dosahuje vrcholu. Ano, Pane Ježíši, za mě a pro mě jsi souhlasil s tak strašným vnitřním utrpením! A souhlasil jsi s tím, že se na tomto nevýslovném utrpení účastnila Tvoje tak velice milovaná Matka. A to všechno z lásky ke mně! Z lásky ke každému člověku ...

A co dělá člověk, aby Ti na tu lásku odpověděl? Smutným obrazem lidské odpovědi na lásku Boha jsou, žel, tři vyvolení Tebou, Pane Ježíši, milovaní učedníci. Ty trpíš

... a prosíš je, aby Ti pomohli svým bděním a modlitbou, ale oni... spí. Až by se chtělo křičet: proč? Což nevidíte, co se děje s vaším Mistrem? Nekladu si tuto otázku, protože poznávám v těch učednících sebe samého ... A vím, proč spí. Vím, proč já spím a neslyším Ježíšův pláč, neslyším Jeho volání po účasti v Jeho utrpení, po doprovodu v hodině úzkosti a umírání.

Panno Maria, Ty jsi vždy Ježíše slyšela. Znala jsi Jeho přání, byla jsi schopna slyšet i nejtíší Jeho šepot. Prosím, Matko, uč mě duchovnímu životu, životu v plnosti, soustředěnému na Ježíše. Abych Mu nejen pozorně naslouchal, nejen dovedl rozpoznat přání mého Pána, ale abych je uměl splnit. Co mám dělat, Maria, abych vždy žil Boží vůlí, vůlí mého milovaného Ježíše? Když Ti, Matko, kladu tuto otázku, přichází mi na mysl slova z Evangelia sv. Lukáše. Svatý Lukáš v popisu utrpení Pána Ježíše napsal důležitou větu: Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji (Lk 22, 43). Děkuji, Matko moje, žes mi tato slova připomněla. Je pravda, že když přichází čas trápení, čas utrpení, námahy a nemoci, přichází i pokušení méně se modlit. Utéct před utrpením k zapomnění, které dává spánek, drogy, zábava, a dokonce stížnosti a obviňování Boha, že je vinen, protože kdyby mě miloval, neseslal by na mě tak velké utrpení...

Ježíš to tak nedělal. Nedělala jsi to Ty, Matko. Když Ježíš trpěl, modlil se ještě usilovněji. Ty, Maria, když jsi trpěla, modlila ses ještě horlivěji, a právě v modlitbě jsi se spojovala s Ježíšem. Panno Maria, uč mě, prosím, takové modlitbě, která je vytrvalostí v utrpení, která působí, že půjdu za Ježíšem všude, kam se vydá, i do duchovního Jeruzaléma, abych spolu s ním trpěl a obětoval se Otcí až do krajnosti, do svých posledních dnů.

Boží Matko, vím, že jsi trpěla s Ježíšem v Getsemanech za mě, za celý svět, za všechny lidi. A tak dobrý Bůh poslal anděla, aby potěšil a posílil Pána Ježíše v Getsemanech. A i Tvoje láska a modlitba Ježíše utěšovaly a posilovaly.

V duchovním vidění Boží služebnice Luiza Piccarella napsala tato slova: Potom, ó moje sladké dobro, se mi zdá, že Tě slyším, jak voláš na pomoc svou milovanou maminku: „Sladká maminko, přiviň mě pevně do své náruče, tak jak jsi to dělala, když jsem byl dítě! Dej mi to mléko, které jsem od Tebe sál, k mojí obnově a

oslazení hořkosti mé agonie. Dej mi svoje srdce, které mi dalo všechny mé radosti. Moje maminko, Magdaleno, milovaní apoštolové, vy všichni, kteří mě milujete, pomozte mi, dodejte mi naději! Nenechávejte mě samotného v těchto výjimečně těžkých chvílích. Postavte se všichni kolem mě a vytvořte korunu, dejte mi útěchu z vašeho doprovodu, z vaší lásky!”

Moje Boží Maminko, přicházím k Tobě, abychom se společně vydaly ke všem duším dát jim Ježíšovu krev. Sladká maminko, Ježíš potřebuje potěšit a největší útěchou, jakou Mu můžeme dát, je, že k Němu přivedeme duše.

Moje Matko, běžím k Tobě, protože Ježíš chce duše, On potřebuje útěchu. Proto mi podej svoji mateřskou ruku a půjdeme spolu kolem světa při hledání duší. Uzavřeme v Jeho krvi city, touhy, myšlenky, činy i kroky všech bytostí. A vrhneme do jejich duší plameny Jeho srdce, aby se mu mohly odevzdat. A tak, uzavřené v Jeho krvi a zevnitř přetvořené Jeho plameny, je shromáždíme okolo Ježíše, abychom osladili bolest Jeho nejhořčí agonie.

Boží Matko, moje Matko, dobře chápu, co obsahuje popis Boží služebnice Luízy Piccarenny. Proto prosím, Panno Maria, modli se nyní spolu se mnou a dovol, abych se modlil s Tebou za všechny lidi na zemi, a zejména za ubohé hříšníky. Maria, uč mě přivést k modlitbě k Ježíšovi celý svět, všechny ubohé, nemocné, ztracené, zotročené, posedlé, pohlčené hříchy smyslnosti a nečistoty. Uč mě, Matko moje, modlitbě za ty, kteří bojují s Bohem, kteří se Bohu rouhají, ničí lidský život, ničí rodiny, manželství, a dokonce i přirozenost člověka. Uč mě, Maria, modlitbě zadostiučinění za hříchy a nevěrnosti, za zneuctění Nejsvětější Svátosti, nehodné přijetí svatého přijímání, svatokrádežné zpovědi, za opuštění povolání a všechna pohoršení kněží, řeholníků a řeholních sester. Uč mě, Maria, modlitbě za všechny ubohé hříšníky, aby Ježíšovo srdce došlo útěchy díky jejich obrácení. Uč mě, Maria, milovat a těšit Ježíše tak, jako jsi Ho milovala a těšila Ty. TotusTuus, Maria! TotaTua, Maria! Jsem celý Tvůj, jsem celá Tvoje, Maria! Amen.